

“De batasunització, res”

Àngel Colom, Josep Lluís Carod Rovira i Heribert Barrera, de l'equip de govern d'ERC, debaten per a EL TEMPS les futures estratègies del partit i desmenteixen les acusacions de *batasunització* o radicalitat mal entesa que alguns auguren per a la nova ERC.

Àngel Colom.—La nova estratègia del partit, encara que ha de ser debatuda, haurà de tenir com a eixos fonamentals la intervenció institucional i la intervenció popular. Només una acció combinada en aquests dos terrenys pot fer que s'assoleixin els objectius establerts que són, de moment, continuar per la via pacífica cap a la sobirania plena.

Heribert Barrera.—Defet, tampoc haurà de ser una estratègia radicalment diferent de la que ha mantingut el partit en els darrers anys. Això sí, sense la discontinuïtat i les oscil·lacions del període recent que tots coneixem prou.

Josep Lluís Carod Rovira.—Crec que el que cal primer que res i abans d'abordar altres estratègies és una acció interna de pacificació i de modernització i adequació de l'aparell intern del partit. Quan dic això, no em refereixo tant a democratització, que ja en tenim, com a una major presència i veu de les personalitats del món cívic, sindical, intel·lectual, etc. Una vegada feta la remodelació interna, caldrà abordar amb seriositat la imatge i l'estètica del partit, ja que això compta molt avui dia, però imatge sense contingut no és res; en aquest sentit, jo penso que és urgent recuperar la credibilitat d'ERC com a partit d'esquerra. Ens cal un programa mínim d'esquerres a partir del qual tots puguem treballar sense desavinences.

Heribert Barrera.—La mobilització és un terme im-

portant que no ha de fer por a ningú.

Àngel Colom.—Avui dia, els mateixos que l'havien utilitzada l'anomenen desestabilització.

Heribert Barrera.—Els comunistes la utilitzen sovint i la mateixa Convergència ho va fer quan tot l'afer de Banca Catalana.

RADICALITAT I SENY

Heribert Barrera.—No crec que el partit entri ara en una etapa de radicalitat, sinó que continuarà defensant la plena sobirania nacional, que és el que ja defensàvem.

Àngel Colom.—A mi el que em preocupa és que es parli, des d'alguns mitjans, de *batasunització* d'ERC. Sempre he cregut que no hem d'estar constantment pensant en models i punts de referència exteriors i que, en concret, el cas basc és totalment diferent del català. La nostra postura contra la violència és prou explícita i el nostre lema de via pacífica a la sobirania ho diu tot a qui ens acusa de *batasunització*, una altra cosa és que no ho vulguin entendre.

Carod Rovira.—No crec que l'acusació de *batasunització* mereixi donar-li tantes voltes. De *batasunització*, res; al capdavall, és una fal·làcia inventada pels qui han marxat del partit. Ara bé, quan l'acusació ve directament de certs mitjans, l'únic que se m'acut és que per primera vegada veuen que el ventall nacionalista pot deixar d'estar monopolitzat per la dreta i això els

Heribert Barrera, Àngel Colom i Josep Lluís Carod Rovira.

fa por, és per això que no troben altres recursos que la desqualificació. D'altra banda, el nostre aliat a Euskadi continuarà sent Eusko Alkartasuna.

Heribert Barrera.—No cal exculpar-se abans d'hora, els fets demostraran que el partit no ha perdut el seu sentit pragmàtic i sobretot que aquest no es contraposa amb l'agosament.

Àngel Colom.—El que no

hem d'oblidar és que ha arribat el moment per a ERC de fer tot allò que fins ara només proclamàvem en els programes. El nostre objectiu més proper ha de ser ara la reforma de l'Estatut, que haurà de ser aprovada primer pel Parlament de Catalunya i després haurà de passar pel govern espanyol. Tornem, si voleu, al pragmatisme, ja que la reforma que proposarem no compor-

tarà cap modificació substancial del *statu quo*, simplement reclamarem un estatut —amb el suport d'altres forces democràtiques— que ens atorgui plenes competències en Hisenda i en policia pròpia. És a dir, res que altres

d'èxit amb mobilitzacions de gran unitat nacional com la del 1977.

.....
L'ESQUERRA NACIONAL

Àngel Colom.—Jo opino que la nova ERC pot ser el pal de pallar d'altres forces

llarg procés, els suficients punts d'acord en el tema nacional i social per a engrescar-se en un objectiu comú, tot oblidant altres divergències.

Àngel Colom.—Clar, però justament la nova Esquerra Republicana sorgida del congrés de Lleida té més que mai les portes obertes de bat a bat. Cal que s'integri a ERC tot aquell ciutadà que senti seva la proposta d'alliberament nacional i la d'una política social ben avançada.

Carod Rovira.—Sí, sense oblidar de posar l'accent en l'esquerranisme, perquè el nostre nacionalisme ja es té plenament assumit.

Àngel Colom.—També volia dir que les portes no només són obertes als individus sinó a altres col·lectius i grups socials i polítics.

.....
ERC I LA IMMIGRACIÓ

Heribert Barrera.—En la línia d'obertura que propugnavem i que jutjo bàsicament correcta, cal no oblidar el tema dels sectors immigrants. En aquests importants sectors de població, la influència d'ERC no és nul·la, però sí escassa en comparació del que podia ser. També cal dir sobre la dificultat de la integració de sectors de població aparentment aliens als nostres objectius, que és una dificultat que minva amb el temps, ja que actualment la majoria de joves ja han nascut a Catalunya, cosa que no passava anys enrere.

Àngel Colom.—Estic d'acord que és un treball de temps i d'explicació, però hi afegiria que quan la població amb mentalitat espanyola s'adoni que a Catalunya se'ls tracta com a catalans, i això és un fet, estaran més disposats a comprendre les discriminacions que pateix Catalunya i per tant ells mateixos com a ciutadans d'aquesta societat.

Carod Rovira.—Aquí cal que juguem fort en les pròximes municipals i cal que introduïm regidors als ajuntaments del cinturó industrial de Barcelona i, si és necessari, amb aliances. Això és vital per a penetrar en aquests àmbits fins ara adversos però també com a accés a un esglaó que és el poder municipal respecte al poder nacional. Estic convençut que la nostra formació política pot atraure el descontentament de molts votants del PSC i d'Iniciativa i fins i tot de Convergència. El nostre antidogmatisme hi pot jugar clarament a favor. A més, podem complir la funció de canalitzar el vot juvenil independentista i apartar-lo així de postures antidemocràtiques que només porten a una via morta en el context actual.

.....
PAÏSOS CATALANS

Àngel Colom.—El nostre creixement no sols ha de tenir en compte l'àmbit sociològic sino també el geogràfic, i parlo, en concret, dels Països Catalans, que per a nosaltres configuren el conjunt de la nació. Aquí se'ns obren diverses possibilitats: implantar-nos directament com a partit, arribar a acords amb forces homòlogues o buscar una forma mixta. Jo, particularment, sóc partidari d'aquesta darrera solució.

Carod Rovira.—El meu punt de vista és que cal ser més caut, perquè una manera poc subtil d'introduir el nostre missatge al País Valencià i a les Illes podria ocasionar un efecte de rebuig desproporcionat. Per tant, valdria més, sense oblidar la unitat dels Països Catalans, intentar acostar posicions a partits implantats en aquelles terres de cara a establir aliances.

Albert Punsola

comunitats no tinguin i que per tant estigui reconegut en la Constitució. Ara bé, fet això, el marc constitucional no permetria encara la plena sobirania de Catalunya, per això, abans de final de segle, del nostre partit hauria de ser la reforma de la Constitució espanyola per incloure-hi el dret a l'autodeterminació. Aquests passos tan difícils només es podran donar amb garantia

nacionalistes i d'esquerres.

Carod Rovira.—No gosaria afirmar-ho amb aquesta contundència, crec fermament en la recomposició de l'esquerra nacional catalana en els pròxims anys, però no m'atreveria a dir que l'eix passi per nosaltres. Cal que no siguem monopolistes. L'esquerra nacional no la farà cap partit sol, sinó elements de molts partits que acabaran trobant, en un

ANNA NAVARRO